

MERCVRIVS

Hic brevior est hymnorum Mercurio. Et quomodo ille similis Æioscuris, tantum Nativitatem huius Æei tractat, ut notatus ā Gemoll. Ille auctor etiam hunc hymnum iudicat tam antiquus quam Æioscuris, contra alios auctores qui recentiore (et ergo, peiorem) additionem hymnis putant.

Ratio compositionis huius hymni generaliter ut brevitatem ante cantos rhapsodorum habuisset putatur. Hymnus Mercurii originalis plus quam 500 lineas habet, et certe non introductione cantionum usus est in tempora classica. Hæc translatio ultimā lineā hymni non utitur, per rationes aestheticas. Sed illa inclusa est post quadrum ut comparare possimus.

Εἰς Ἑρμῆν

Ἑρμῆν ἀείδω Κυλλήνιον Ἀργειφόντην
Κυλλήνης μεδέοντα καὶ Ἀρκαδίας πολυμήλου
ἄγγελον ἀθανάτων ἐριούνιον ὃν τέκε Μαῖα
Ἀτλαντος θυγάτηρ Διὸς ἐν φιλότῃ μιγεῖσα
ῤαῖδοίη μακάρων δὲ θεῶν ἀλέεινεν ὄμιλον
ἄντρῳ ναιετάουσα παλισκίῳ ἔνθα Κρονίων
νύμφη ἐυπλοκάμῳ μισγέσκετο νυκτὸς ἀμολγῶ
καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε, Διὸς καὶ Μαιάδος υἱέ
χαῖρ' Ἑρμῆ χαριδῶτα διάκτορε δῶτορ ἑάων

Ad Mercurium

Cáno Mercúrium Cyllénium quis Árgeus fúit interféctor
Móntis Cyllénes protéctor Arcádiæ pécorum plénæ
Núntius fórtis Æeórum est Ílle progénitus Máiæ
Fília Atlántis metípsa cum Íove amórem se míscuit
Ἐμίδα cóngregatiónes Beátorum Æívom evítat
Ἄντρο umbróso incóluit deínde eódem Cronídes
Nímpha capíllis ornátis amávit in médio nóctis
Ét te sic tún' quidem áve // Íovis Máiæque créatus
Áve Mercúrie gratiárum Condúctor et Æátor bonórum